

Такриз

ба фишурдаи диссертатсияи Бозорзода Нуриддин Шодипур дар мавзӯи «Сафарнома ҳамчун жанри публицистика» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ

Дар нақди адабии муосири тоҷик таҳқиқи жанри сафарнома ҳамчун жанри публицистика вижагиҳои адабиёт ва ҳунарро дар худ ғунҷонида, баҳсҳои илмӣ оид ба низоми жанрҳои публицистика ба вучуд овардааст. Пажӯҳиши илмии Бозорзода Нуриддин Шодипур дар мавзӯи «Сафарнома ҳамчун жанри публицистика» чиҳати илман равшан намудани моҳияти масъала ба чунин баҳсҳо иқдоми тоа ва амали хайр маҳсуб меёбад.

Диссертатсия аз муқаддима, панҷ боб, 12 фасл, хулоса, феҳристи сарчашмаҳо ва адабиёт иборат аст. Дар муқаддима муҳимияти таҳқиқ, дараҷаи омӯзиш, мақсад ва вазифаҳо, манбаҳои асосии таҳқиқ, ҳадаф, предмет, вазифа, наwgонии илмӣ ва аҳамияти назариявӣю амалии мавзӯ равшану возеҳ баён гардидааст.

Боби аввал “Ҷанбаҳои назарии шинохти сафарнома” ном дошта, андешаҳои муҳаққиқ дар бораи жанри сафарнома, хусусиятҳои жанри сафарнома, мавқеи муаллиф дар сафарном ва навъҳои сафарнома ифода ёфтааст. Ҳамчунин, андешаи олимону муҳаққиқони тоҷик дар бораи жанри сафарнома мавриди пажӯҳиш қарор гирифта, аз дидгоҳи методологӣ гурӯҳбандӣ намудааст.

Дар фасли дуюм хусусиятҳои тарбиявӣю маърифатии ин жанрро таъкид намуда, умумият ва махсусияти сафарномаро аз очерк бо мисолҳо равшан намудааст. Диссертант истифодаи истилоҳи “очерки сафарӣ”-ро ба ҷойи сафарнома ҳамчун “Сафарномаи очеркӣ” тавсия медиҳад.

Фасли сеюм ҷойгоҳи муаллифро дар сафарнома муайян намуда, интиҳоби мавзӯ ва аҳамияти онро нишон додааст. Дар ин фасл ба нақши муаллифи сафарнома тавачҷуҳи бештар зоҳир шуда, муаллиф

тавассути маълумоти тоза, нақли дилчасп ва тасвирҳои ҷолиб фикру эҳсоси пешқадамро ба ҷомеа пешниҳод намояд. Вай таъкид менамояд, ки “рӯзномаи сафар”, “қайдҳои сафар”, “лавҳаи сафар” аз ҷиҳати шакл ба навҳои сафарнома марбут мебошад. Роҷеъ ба таърифи ду истилоҳи муҳим- публицистика ва журналистика назари муҳаққиқон ҳамчун асос ба инбат гирифта шуда, оид ба сафарномаҳои насрӣ ва назмӣ маълумот дода шудааст.

Дар боби дуоми рисола “Омилҳои пайдоиш ва ташаккули сафарноманависӣ” заминаҳои пайдоиши сафарнома дар адабиёт ва публицистикаи тоҷик” ба риштаи пажӯҳиш кашида шуда, ба афкори донишмандон И.Усмонов, А.Саъдуллоев ва М.Муродӣ таъя намуда, ҷанбаҳои назариву таърихи пайдоиши сафарномаҳо нишон дода шудааст. Ҳамчунин, анъанаҳои сафарноманависӣ дар адабиёт ва публицистикаи охири асри XIX ва ибтидои асри XX, сафарномаҳои “Мунтахаб-ул-таворих”- и Муҳаммад Ҳакимхон, “Наводир-ул-вақоъ”- и Аҳмади Дониш, “Рӯзномаи сафари Искандаркӯл”- и Абдурахмони Мустаҷир, “Туҳафи аҳли Бухоро”- и Мирзо Сирочи Ҳаким, “Таърихи Ҳумоюн”- и Гулшании Бухороӣ маълумот дода шудааст.

Боби сеюми рисола ба давраи нави ташаккули ин жанр иртибот дошта, дар фасли аввал “Воқеияти Тоҷикистон ва инъикоси он дар сафарномаҳои матбуотӣ” бар мабноси маводи маҷаллаи “Садои Шарқ” ба силки таҳқиқ кашида шудааст. Сафарномаҳои дар маҷалла нашршуда аз рӯи хусусият ва муҳтаво гурӯҳбандӣ шудааст. Сафарномаҳои гурӯҳи аввал “Тақдири дашт”- и Ю.Акобиров, “Ёвон шодоб мешавад”- и Б.Шоҳин, “Дастони босаховат”- и Ҳ.Содиқ аз ҳаёти кишоварзон, деҳқонон нақл мекунанд. Дар боби мазкур гирдоварии мавод, таҳлили баррасии он ба мақсад мувофиқ буда, хулоса ва натиҷагирӣҳо ҷанбаи кавии илмӣ дорад.

Дар боби чорум “Таҳаввулоти сафарнома дар матбуоти замони истиқлол”, ки аз ду фасл фароҳам омадааст, бештар хусусияти

публиксистӣ дошта, муҳимтарин мавзӯҳо бори аввал мавриди пажӯҳиши илмӣ қарор гирифтааст. Сафарномаи “Сафари Тоҷикистон”- и адиби Эрон Гарморӯдӣ аз вазъи иҷтимоиву фарҳангии Тоҷикистон ба сифати адиби хориҷа ибрази назар кардааст, хеле ҷолиб мебошад.

Дар боби панҷум “Маҳорати нигоранда ва сабку услуби сафарнома” маҳорати адибону публиксистони соҳибқалам, донишманд, дунёдида, соҳибмаҳорат бо сафарномаҳои пурмазмуну пуробуранг ва дилпазиру хотирмон яфода ёфтааст. Дар боби мазкур сафарномаҳои адибону публиксистони тоҷик бо сафарномаҳои матбуоти даврӣ муқоиса гардидааст. Диссертант ба назари олими тоҷик И.Усмонов дар мавриди он ки “публиксистика адабиёт нест” назари худро ибраз доштааст. Дар ин боб мавқеи муаллиф дар баррасӣ, проблемагузорӣ ва натиҷагирии масъалаҳои мавриди назар ба таври равшан намоён мешавад.

Дар хотима диссертант хулосаҳои умумии корро пешниҳод намудааст. Дар рисола баъзе нуқсонҳои имлоӣ, услубӣ ва техникӣ ва мушаххас набудани хулосаи бобҳо мушоҳида мешавад.

Дар умум, диссертатсияи Бозорзода Нуриддин Шодипур дар мавзӯи «Сафарнома ҳамчун жанри публиксистика» дар асоси сарчашмаҳои таърихӣ, бойгониву илмӣ ва захираҳои интернетӣ асоснок шуда, бо муҳимият, навгонии илмӣ ва аҳамияти назарию амалии худ ба талаботи КОА- и назди Президенти Тоҷикистон пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он шоистаи дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 - журналистика мебошад.

 Абдусамад Муллоев,

доктори илмҳои филология, профессори кафедраи Назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни

Нишони муассиса: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121 Тел.: 992(+327) 227 76 57

Имзои д.и.фил., профессор Муллоев Абдусамадро тасдиқ мекунам:
Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси ДДОТ
ба номи Садриддин Айни

Д. Назаров